

Helena Malinowska-Łazarczyk

Cedynia, woj. szczecińskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 11, 76

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CEDYNIA
woj.szczecińskie
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Helena Malinowska-Lazarczyk. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Starogardzie Szczecińskim; Dziewiąty sezon badań. Cmentarzysko z okresu halsztackiego i średniowiecznego /X-XIV w./.

Prace kontynuowano celem przygotowania terenu pod budowę szkoły. Skupiły się one w południowej części obiektu. W sumie przebadano 6 arów odkrywając 137 zespołów grobowych, w tym 1 ciałoopalny pochówek ludności kultury łużyckiej, 3 ciałoopalne groby wczesnośredniowieczne i 133 średniowieczne pochówki szkieletowe. Te ostatnie w większości przypadków ułożone zostały w owalnych jamach ziemnych, niektóre w drewnianych obstawach, lub niepełnych kamiennych. Zmarłych układano na osi wschód - wschód głową skierowaną na południowy zachód, a sporadycznie na północny wschód. Wszyscy byli ułożeni w pozycji wyprostowanej z rękami ułożonymi wzdłuż ciała, bądź zgiętymi w stawach łokciowych i złożonymi na miednicy.

W tej partii cmentarzyska wyposażenie pochówków przedstawiało się ubogo. Groby nie zawierały inwentarza. W niektórych tylko pochówkach znaleziono monety: denary pomorskie, brakteaty saskie, brandenburskie i niemieckie, noże, igły, kabłączki skroniowe, pierścionki oraz sprzączki do pasa.

Ogółem z tego stanowiska wydobyto 44 ciałoopalne groby z okresu halsztackiego, 6 ciałoopalnych i 977 szkieletowych pochówków średniowiecznych. Chronologię cmentarzyska średniowiecznego określiła się na koniec X do połowy XIV w.

Opracowane materiały zostały złożone w Muzeum Regionalnym w Cedyni.

Badania będą kontynuowane.

CEDYNIA
woj.szczecińskie
Stanowisko 2a

patrz
wczesne średniowiecze

CICHOWO, gm.Krzywiń
woj.leszczyńskie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Wielkopolski w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Wojciech Śmigielski i Alojzy Wawrzyński. Finansował Instytut Historii